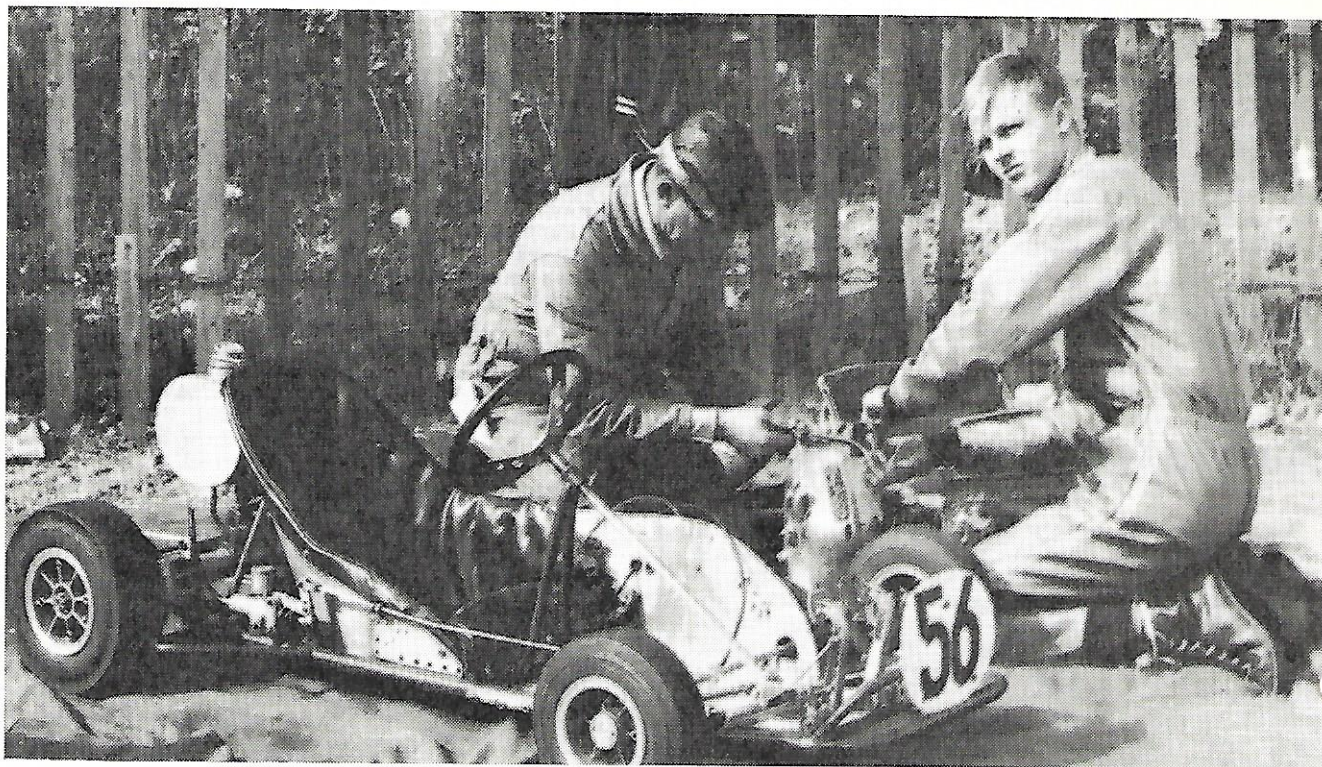

Ronnie Peterson, EM-kisojen yllätysmies saa hyvää tukea moottorinsa virityksessä isältään, kuvassamme vasemmalla, joka oli aikanaan tunnettu moottorimies hänkin.

SM-KISAT PERUUTETTIIN

MU / KALEVI LUOTOLINNA

MIKROAUTOILUN tämän vuoden SM-kilpailut näyttävät viivästyvän pahanlaisesti. Yhtään ainutta kilpailua ei ole vielä ajettu ja kesä on sentään etelän puolella aika pitkällä ja sellaiset paikat, missä kilpailuja voitaisiin pitää, ovat olleet ajokuntoisia jo pitemmän aikaa.

NELJÄ kaupunkia oli anonut SM-osakilpailuja ja Joensuu, Pietarsaari, Kouvola ja Helsinki saaneet järjestettäväkseen nämä kilpailut. Joensuu oli ensimmäisenä vuorossa ja kilpailupäivämääräksi oli ilmoitettu 16.5. Mikromiehet kunnostelivatkin kuumeisesti ajokkejaan talven jäljiltä ja kävivät ottamassa tuntumaa asfalttiajoon. Uskoisin, että suurin osa ajajista oli jo ilmoittautunutkin kilpailuihin sekä järjestänyt ajokkinsa kuljetuspulmat. Tällöin tuli kuitenkin isku vasten kasvoja sekä

järjestäjille että ajajille, sillä ajot jouduttiin peruuttamaan. Valmisteluja kilpailun läpiviemiseksi oli tehty paljonkin. Kilpailuja varten oli paikalliselta lentokentältä saatu käyttöön patkka kiitorataa päivän ajaksi. Kaikki paperit eivät olleet kuitenkaan palanneet virastokierrokselta ja kun viimeinen ja tärkein paperi palasi ilmailuviranomaisilta, siinä oli merkintä, ettei ajoja saakaan suorittaa.

MIKROAUTOILU on Joensuussa-kin saanut paljon innokkaita harrastajia ja kannattajia aina kaupungin johtoportaita myöten. On valitettavaa, ettei melko harvaan liikkennöidyltä kentältä saatu kilpailijoiden käyttöön muutamaksi tunniksi osaa kiitoradasta. Onkin valitettavaa, ettei kaikilla tahoilla suhtauduta myönteisesti kilpailutoimin-

taan niin, että »moottorikärpäsen» puremat saisivat suljetuilla radoilla harrastaa kilpailua, vaikkei ehkä nykyään harjoittelemaan pääsekään. Toivoa sopii, ettei jäljellä olevien kilpailupaikkojen (SM-osakilpailujen) suhteen enää tapahdu mitään yllätyksiä, vaan että ohjelmassa olevat kilpailut saadaan kunnialla kaikki lävitse, sillä kilpailuja meillä ei ole liikaa.

KOUVOLA innostui aina kaupungin johtomiehiä myöten mikroautoiluun viime talvena järjestettyjen rata-ajojen aikana, mistä tässä meidänkin lehdessämme oli tarinaa. Asian eteenpäin viejäksi saatiin paikallisen NMKY:n vastaperustettu Formula K-kerho, jonka johtomiehinä olivat innokkaat moottorimiehet, johtaja Lennart Kippo ja insinööri Matti Laune. Näiden miesten

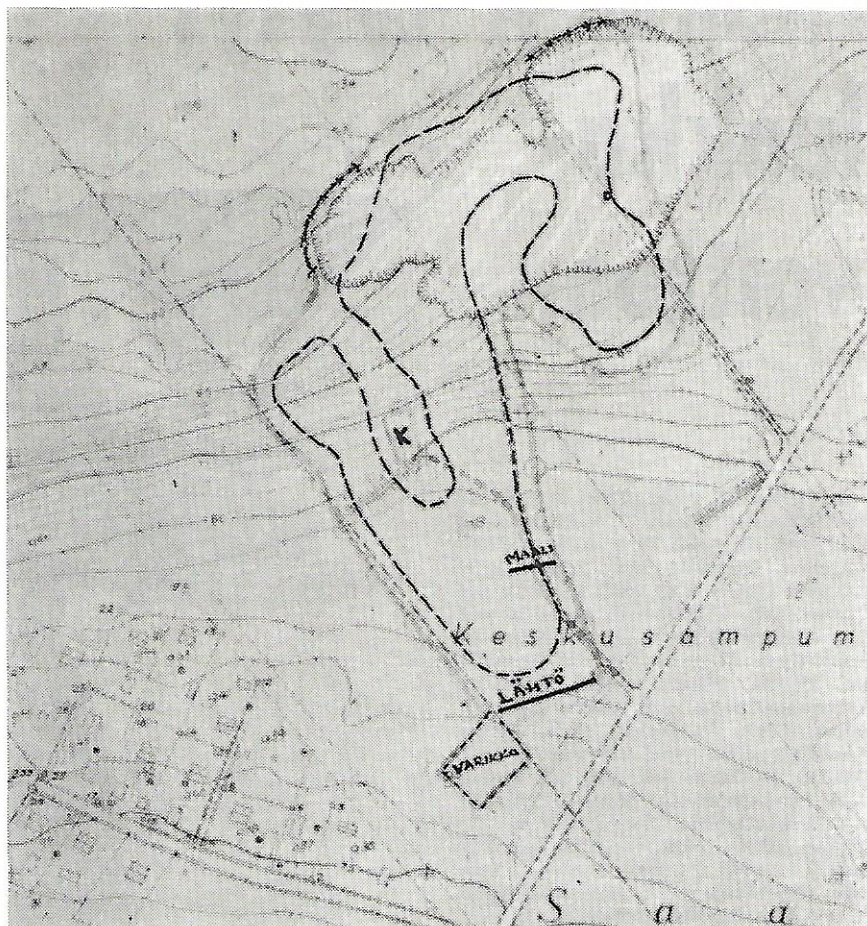
johdolla asiat alkoivat kehittyä hyvää vauhtia. Nyt ovat asiat niin pitkällä, että kaupungilta on vuokrattu paikka ratahanketta varten, tarpeelliset fonimittaukset on suoritettu ja lainatkin ovat järjestyksessä niin, ettei mitään rahoitushuolia pitäisi esiintyä. Kouvolan rata on aivan kaupungin tuntumassa keskustasta itään Tornionmäen kupeessa. Radan pituus on 850 ja sen leveys 8 metriä eli siis aivan kansainvälisetkin mitat täyttävä rata. Katsomotilat ovat luonnonmuovamat rinteet. Vertailtaessa Kouvolan rataa johonkin ulkomailta sijaitsevaan rataan, tulee ensimmäiseksi mieleen Rooman lähistöllä sijaitseva Pista de Oron rata, jota on lähinnä käytettykin esikuvana rataa suunniteltaessa kuitenkin pieniä muutoksia tehden. Usealle suomalaisajajalle tämä Kouvolan rata on jo entuudestaan tunnettu, mutta kunhan rata saadaan täyteen kuntoon, niin vasta silloin voimme odottaa Kouvolan puolesta nousevaksi lähivuosina kovia mikroautoliijoita. Mikroautoliijoiden köyhään ratavalikoimaan Kouvola on tervetullut lisä, sillä pystytäänhän siellä jo tällä kaudella järjestämään SM-osakilpailut.

Naisajaja kakkosena

Mikroautojen EM-kilpailut aloitettiin Veveyssä Sveitsissä. 12 kansakunnan ajajat olivat tavoittelemassa tässä ensimmäisessä osakilpailussa Euroopan mestaruutta (osakilpailuja on kaikkiaan neljä). Vaikka kilpailu koskeekin ainoastaan joukkueita, niin silti on mielenkiintoista vertailla eri ajajien taitoa keskenään. Niinpä näissä Veveyn kilpailuissa vuoden 1964 maailmanmestari italialainen Guido Sala jätettiin viidennelle sijalle. Italialaiset ottivat kuitenkin kaksoisvoiton, sillä Oscar Constantini oli ykkösenä ja kilpailun ainoa naisosanottaja, pienikokoinen Susanna Raganelli selvisi toiseksi loistavalla ajollaan. Suurin yllätys oli kuitenkin Ruotsin Örebrosta kotoisin olevan Ronnie Pettersonin kolmas sija. Hänellä oli kilpailujen nopein kone, joka italialaistenkin asiantuntijoiden keskuudessa herätti huomiota ja sai tehdasvalmisteiset ajokit punastelemaan. Joukkuekilpailun tulokset olivat seuraavat: 1) Italia 2) Englanti 3) Ranska 4) Ruotsi ja henkilökohtaiset: 1) Oscar Constantini Italia 98 2) Susanna Raganelli Italia 94 3) Ronnie Petterson Ruotsi 92 4) Golstein Belgia 90 5) Guido Sala Italia 88 6) Eleonari Italia 86 7) Staalkuinen Hollanti 84 8) Ihle L-Saksa 82.

Ruotsin joukkueessa esiintyivät Petersonin lisäksi Roffe Skoghag, Tommy Eliasson ja Leif Olsson.

Kouvola sai motocrossradan

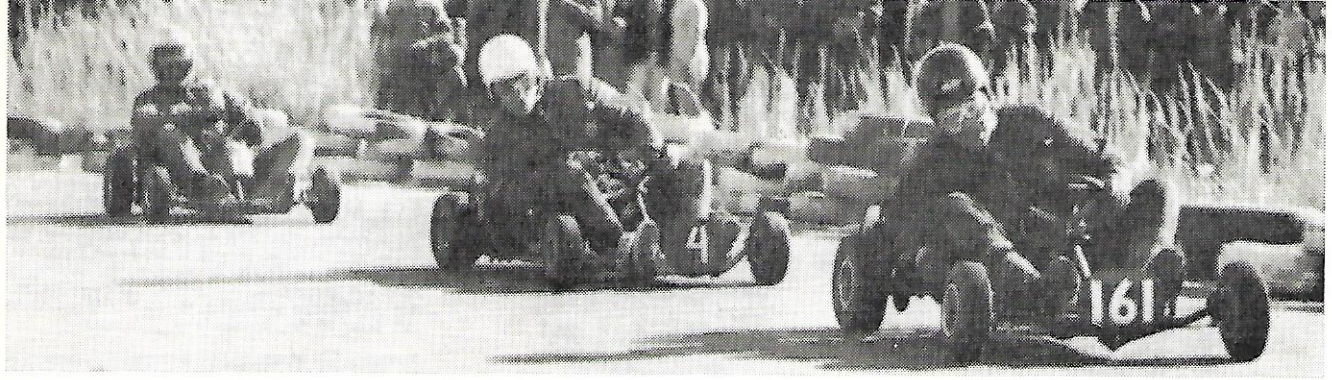

Kouvolan ampumaradan maastoon on valmistunut uusi motocrossrata, josta oheinen karttapirroksemme. Radan pituus on 1300 metriä ja se on kapeimmalta kohdaltaan 2 metriä, joten radalla pääsee joka kohdassa ohittamaan. Kouvolan radalla on jo järjestetty kilpailutkin ja niistä tulokset ovat lehdessämme tulossivulla.

Äänekosken Moottorikerho tekee omaa loma-aluetta

Suomessa on paljon moottorikerhoja, joiden kilpailutoiminta ei ole näkyvää, mutta jotka toimivat muullakin alalla kuin yksinomaan kilpaillemalla. Vasta viime vuoden loppupuolella toimintansa alkanut Äänekosken Moottorikerho on yksi pirsteimmistä nuorista kerhoista. Perustamiskokouksessa kerhon jäsenmäärä oli 30, tällä hetkellä 110. Uusi kerho rakentaa parhaillaan lomailu- aluetta jäsentensä käyttöön. Talkootyöllä on raivattu tietä lähes 2 kilometriä vuokramaalle ja tarkoituksena on ensimmäiseksi työkohteeksi ottaa tienteon jälkeen savusauna, jota varten on ostettu hirsirakennus. Seuraavana kesänä alkaa sitten

alueelle kohota majarakennus ja luhteja, joissa kerholaiset voivat perheineen viettää kesää. Kun alueella sijaitsee kalarikas Haukilampi, on tarkoituksena joskus myöhemmin istuttaa tähän lampeen arvokaloja nykyisen kalakannan lisäksi, joka sekin takaa urheilukalastajille melko mukavia saaliita. Työhönsä ovat kerholaiset saaneet lainaksi kauhakuormaajia ja kuorma-autoja ja tällä hetkellä talkootuntien määrä on jo 600. Tätä luettaessa saattaa Äänekosken Moottorikerhon hanke olla jo valmis tien osalta, mutta tavoitteita riittää, siitä pitää huolen kerhon toimielias puheenjohtaja Ilpo Syrjälä.

Mikroautoilu on jatkuvasti kehittyvää moottoriurheilua ja ratakysymyksetkin alkavat pikku hiljaa järjestyä eri puolilla Suomea.

TAPIOLAN RATAHANKE kaipaa vain pintasilaustaan

MU / KALEVI LUOTOLINNA

Helsingin liepeillä on meneillään ratahanke, joka on pitemmällä kuin monet uskovatkaan. Kysymyksessä ei ole Keimolan ratahanke, vaan Tapiolan mikroautorata. Tämän ennen kaikkea Helsingin ja sen ympäristön mikroautoilijoita ilahduttavan hankkeen takana ovat Tapiolan Moottorikerho ja Tapiolan Urheiluautoilijat. Tämän kirjoittajalla oli tilaisuus tutustua näiden kerhojen toimintaan ja kerhotiloihin ja vieläpä päästä mukaan kokoukseen, missä käsiteltiin radan rakentamiseen liittyviä seikkoja.

Tarvittavan maa-alueen kerholaiset saivat lahjoituksina ja koko alueen pinta-ala on noin 5 hehtaaria. Ensimmäisen lahjoituksen teki Tapiolan Asuntosäätiö ja myöhemmin myös Espoon kauppa lähti leikkiin mukaan tehden arvokkaan lahjoituksen maa-alueen muodossa. Kyseinen maa-alue sijaitsee noin 24 kilometriä Helsingin kaupungin keskustasta Jorvaksen tien varrella ja paikan nimi on Bolarskog. Ajoradan pohja on entistä hiekkakuoppaa ja se on jo puskutraktorilla tasoitettukin. Salaojituskkin on melkein loppuun suoritettu alueella kerholaisten ja muista asiasta kiinnostuneiden talkootuntien voimalla.

Mainittakoon, että silloin, kun pohjan tasausta suunniteltiin, käännyttiin Volvo-Auton puoleen ja tämä suostui lainaamaan korvauksetta työkoneet rata-alueelle. Näin

säästettiin monilta uhrauksilta ja kerhon rahastonhoitaja saattoi huo-kaista helpotuksesta. Kun tämän kirjoittaja tiedusteli kerhon monivuotiselta puheenjohtajalta Henry Lindqvistiltä tämän hetkisistä rata-asian pahimmista kompastuskivistä, hän kertoi parhaillaan kulkevansa asfaltti- ja öljysoraliikkeiden johtajien vanavedessä tiedustelemassa mahdollista apua asiassa. Kuuleman mukaan on toiveitakin asioiden järjestämisestä suotuisaan suuntaan.

Siihen aikaan, kun työkoneet ensimmäisen kerran jyrähtivät käyntiin rata-alueella, lähinaapurit olivat varpaisillaan kuullessaan, että näin rauhalliselle alueelle aiotaan rakentaa moottorirata. Kerholaiset rauhoittelivat asukkaita kertomalla, että nämä ajokit ovat nykyisin äänettömämpiä kuin isot kaupungilla jyristelevät bussit. Sopu säilyikin niin hyvin, että ainoastaan yksi radan lähistöllä asuva henkilö teki asiasta valituksen. Valituksesta huolimatta on ratahanketta voitu lähteä viemään eteenpäin ja ehkäpä jo kesällä mikrot pyörivät Tapiolan omalla radalla.

Asuntosäätiö on esimerkillisellä tavalla toteuttanut paljon puheena-aihetta antanutta sanontaa: nuoriso terveiden harrastusten pariin. Kerholaisia on tuettu kerhotilojen ja nyt rata-asian muodossa. Tuskin löytyy sellaista urheilulajia, jolla ei olisi kannattajien lisäksi myös vas-

tustajia. Oma näkemykseni asiasta on, että vauhdin hurmasta on nautittava suljetuilla rata-alueilla eikä, kuten nyt valitettavan usein tapahtuu, yleisillä teillä. Moottoriurheilyn kaikkein suurimmat vastustajat löytyvät henkilöistä, jotka eivät ymmärrä ollenkaan moottoriurheilua.

Tapiolan Moottorikerhon jäsenmäärä on tällä hetkellä pitkälti toista sataa henkeä. Kerhon puheenjohtajan Lindqvistin huolena on tällä hetkellä samat murheet kuin rahastonhoitajallakin: tyhjänä paistava pussin pohja. Mikäli tunnette omistavanne liikaa rahaa, niin Tapiolan Moottorikerho ottaa ilomieliin kaikki sijoittajat kuultavikseen. Kerholla on tällä hetkellä parikymmentä, suurimmaksi osaksi itse rakennettua mikroautoa, joiden rakentamisessa vanhemmat kerhon jäsenet ovat toimineet valvojina. Vanhimmat mikromiehet ovatkin kerhossa jo lähes neljissäkymmenissä, mutta innostus on vielä tallella ja nuoret saavatkin heiltä monenlaista opastusta.

Ei sovi unohtaa, että kerho on järjestänyt useita erinomaisesti onnistuneita kilpailuja sekä mikroautoille että isommille ajokeille. Kannattaa nostaa hattua tapiolalaisille ja toivoa, että tämä pirteä kerho onnistuisi yrityksessään ja viimeinkin saataisiin mikroautoilun harrastajille oikein kunnollinen harjoittelupaikka täältä pääkaupungin lähetyviltäkin.